

Sigte paa Voldgiftsaftaler af den i Protokollen omhandlede Art, saasom i Handelsforhold og lignende.

Endnu skal jeg tillade mig at nævne, at ogsaa den nye Handelsaftale mellem Storbritannien og Tyskland har optaget en Bestemmelse om den foreliggende Protokol. Det hedder nemlig i en til den britisk-tyske Overenskomst hørende Protokol af 2. December 1924, Punkt 7, at begge Parter vil slutte sig til Genferprotokollen af 1923 om Voldgiftsklausuler.

Med disse Ord vil jeg gerne anbefale det foreliggende Forslag til det høje Tings Velvillie, idet jeg samtidig vil give Udtryk for, at Regeringen tillægger Bestræbelserne for at tilvejebringe større Overensstemmelse og Sikkerhed i den internationale Handelsret en meget stor Betydning og stadig vil have Opmærksomheden henvendt paa denne Sag i det Omfang, som det maatte være muligt.

Hans Nielsen: Jeg kan fatte mig ganske kort. Den højtærede Udenrigsminister har jo nu gjort Rede for Indholdet af det foreliggende Forslag, der allerede har opnaaet samtlige Partiers Tilslutning i Landstinget, og jeg kan ikke tro andet, end at det samme vil blive Tilfældet her i Folketinget. Forslaget er da heller ikke af en saadan Rækkevidde, at der er nogen større Grund til en længere Omtale. I Vigtighed kan dette Forslag efter min Formening ikke maale sig med de 4 Forslag, vi lige har vedtaget, vedrørende Forligsnævnskonventionerne mellem Danmark og Norge, Sverige, Finland og Svejts, til hvis Gennemførelse her i Rigsdagen jeg ønsker den højtærede Udenrigsminister til Lykke. Dette Forslag er et Resultat af Forhandlingerne i Genève, og jeg maa sige, at det er ikke særlig revolutionerende Resultater, der kommer dernede fra nu, men i alle Tilfælde anerkender jeg, at der her er et Grundlag for en Ordning af et Forhold, som hidtil har voldt mange Vanskeligheder, især for Købmænd og Redere, der handler mellem forskellige Lande. Jeg skal med disse Ord anbefale Forslaget til en meget hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Møltesen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale dette Forslag. Hele Landstinget har jo sluttet sig om det, og det samme vil sikkert blive Tilfældet i dette høje Ting. Jeg kan udtale paa samme Maade, som man gjorde i Landstinget, at vi finder det i høj Grad ønskeligt, at de til

Grund for det foreliggende Forslag liggende Tanker føres videre. Forslaget er, som den tidligere ærede Taler sagde, ikke revolutionerende; i det hele taget er disse Resultater, som han udtrykte sig, der kommer dernede fra Genève, ikke revolutionerende. Det er dog kun noget at rose dem for, de er *evolutionerende*, og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen er jo ogsaa gaaet bort fra Revolution til Evolution, saa jeg tænker, vi kan finde hinanden i alt Fald paa dette Punkt.

Holger Andersen: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning til hurtig og velvillig Fremme her i dette høje Ting; jeg anser ikke nogen Udvalgsbehandling for fornøden. De Bemærkninger, der ledsager det fremsatte Forslag til Rigsdagsbeslutning, er efter min Opfattelse tilstrækkelig fyldestgørende; de indeholder en omfattende Redegørelse for de internationale Forudsætninger for Forslaget. I det andet høje Ting har jo ogsaa alle 4 Partier været enige om at tiltræde Forslaget, og vi kan fra vor Side nøjes med at henvise til de Udtalelser, der i saa Henseende er fremsat af vor Ordfører dér. Jeg skal udtale min Glæde over, at et Princip som det, der ligger til Grund for det foreliggende Forslag til Beslutning, stadig vinder fremad. Det er Forslaget ogsaa et Vidnesbyrd om.

Niels Petersen: Der har jo herhjemme altid, kan jeg sige til min Glæde, været Enighed mellem alle Partier om at bidrage efter Evne til Voldgiftsprincippets Fremme. Det Forslag, der her foreligger, betegner ikke nogen særlig stor Udvidelse — det er allerede blevet fremhævet af de foregaaende ærede Talere —, men det er et Omraade, der i flere Henseender kan have praktisk Vigtighed. Den Bemærkning, som der var Anledning til at gøre fra Danmarks Side ved Undertegnelsen af Protokollen, er jo fremsat, idet det udtrykkeligt er blevet sagt, at Voldgiftskendelser, afsagte af en Voldgiftsret, efter dansk Ret ikke er umiddelbart eksigible, men at det i hvert enkelt Tilfælde vil være nødvendigt, saafremt Eksekution skal foretages, at anlægge sædvanligt Søgmaal, under hvilket den paagældende Voldgiftskendelse dog i Almindelighed uden nærmere Prøvelse vil blive lagt til Grund ved Sagens Paadømmelse.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Fremme.